

ESKOPSKA KRAJINA
V CELJU

Liboje, november 1983

Leto 26 — Številka 3

LIBOJE

Celje - skladišče
D-Per

249/1983

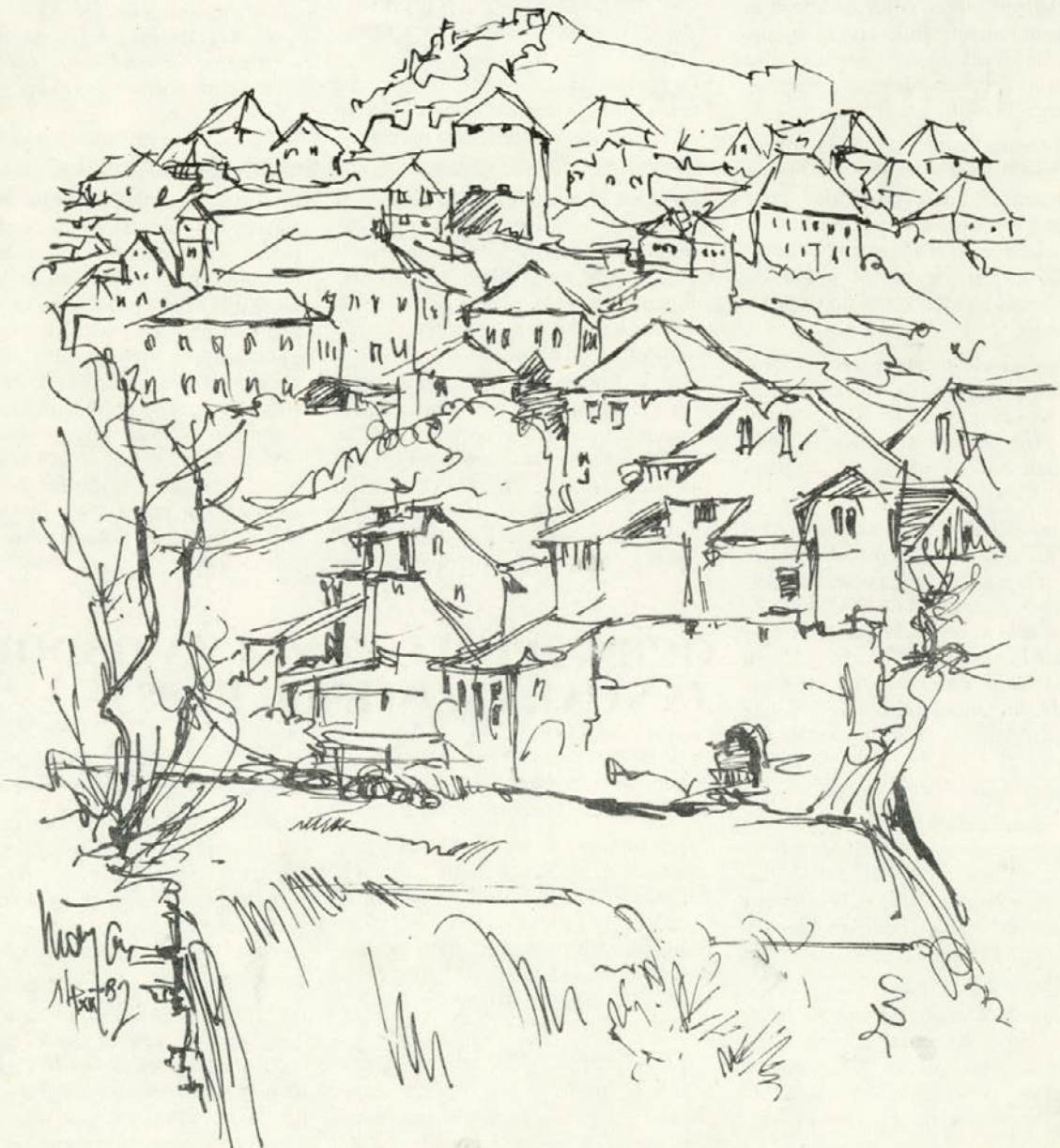
5000001386,3

COBISS e

OSREDNJA KNJ. CELJE

GLASILO KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE-CELJE

40 LET REPUBLIKE

40 LET REPUBLIKE

Ko je fašistična Nemčija s svojimi zavezniki pričela rožljati z orožjem, je bil strah v Evropi pred uničenjem opravičljiv. Ena za drugim so padale države ali pa s podpisom svojih vlad pristopile na stran trajne zveze — Rim — Berlin — Tokio.

Tudi vlada kraljevine Jugoslavije je 25. marca 1941 podpisala sporazum. Dva dni po podpisu, 27. marca je množica delovnih ljudi, izobražencev in vseh naprednih sil pričela z demonstracijo po beograjskih ulicah, z vzklikanjem "bolje rat, nego pakt" dokazala, da se za okroglo mizo zaigrana igra naše vlade s katero je prodala milijone jugoslovanskih življenj ne da kar tako realizirati.

Takšen odpor seveda Nemcem ni bil po godu, zato so fašistične sile 6. aprila 1941, zahrbtno, brez vojne napovedi iz vseh strani napadle Jugoslavijo. Prebivalcem Beograda pa na demonstracijo odgovorilo z bombardiranjem v zgodnjih jutranjih urah.

Jugoslovanska vlada in kralj sta pobegnili. Izdajalska buržoazija, pa se je kompromitirala in se grupirala okrog Paveliča na Hrvatskem, Nediča v Srbiji, Natlačena in Rupnika v Sloveniji itd., ter na vse načine pomagala okupatorjem izvajati teror nad narodi Jugoslavije.

Predstavniki ubežne vlade, četniki Draže Mihajloviča pa so vodili gnusno raznarodovalno politiko, ter obrnili orožje proti lastnemu narodu in tako prizadejali naši revoluciji še dodatno prelivanje krvi.

Edina politična stranka, ki je bila razsodna in sposobna v tem težkem trenutku organizirati vse progresivne sile v oborožen boj je bila KPJ, ki je že 4. julija 1941 sprejela na seji politbiroja CKKPJ sklep: da se ustanovi glavni štab narodno osvobodilnih partizanskih odredov Jugoslavije s TITOM na čelu in razglas, s katerim je pozvala vse zavedne državljane naj se z orožjem v roki uprejo fašističnemu suženjstvu.

Vstaja je vzplamtela in osvobodilni boj je dal že prve rezultate. Sovražnik se je zastonj trudil, da bi razbil naš narodnoosvobodilni boj, ki je iz dneva v dan dobival večji razmah in v katerem se je kovalo bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti.

Vzporedno s krvavim bojem, ki so ga bili naši borci, so nastajala prva osvobodjena ozemlja prelita s krvjo, na katerih se je ukinjala okupatorjeva oblast in postavljala nova revolucionarna.

Osnovne celice začasne revolucionarne oblasti na osvobojenih ozemljih so bili narodno osvobodilni odbori (NOO), ki so bili predvsem borbeni organi in so služili narodno osvobodilni borbi. In zakaj novi revolucionarni organi in ne stari, zato ker so prav ti stari organi oblasti bili mreža s katero je okupator zatiral ubijal in ropal naš narod.

Naloge NOO so bile zelo zahtevne in zapletene. Obsegale so vse funkcije na določenem področju, razen tistih, ki so bile v izključni pristojnosti vojaške uprave.

Dolžnosti NOO so bile zlasti:

- da se organizirajo aktivnosti vsega naroda tako, da se borbom na fronti zagotovi vse potrebno
- da v zaledju zagotovi red in ga vzdržuje s pomočjo narodnih straž;
- da organizira preskrbo za prehrano
- da skrbi za povezavo fronte z zaledjem itd.

NOO je naše ljudstvo sprejelo za svoje, kajti v njih je čutilo svojo oblast in moč ter orožje, s katerim bo premagan sovražnik.

Že v dveh in pol letih borbe proti okupatorju in njihovim pomagačem oz. domačim izdajalcem in po kapitulaciji Italije so bili postavljeni mednarodni, politični in moralni pogoji za ustanovitev bratske demokratične federativne skupnosti naših narodov.

Prvič v Bihaču 26. novembra 1942, drugič v Jajcu v osvobojenem lepem bosanskem mestecu v noči med 29. in 30. novembrom 1943. leta v prisotnosti 142 delegatov se je pričelo drugo zasedanje AVNOJ-a. Iz svobodnega Jajca je prvi resnični parlament narodov Jugoslavije razglasil vsemu svetu

OCENA POSLOVANJA ZA OBDOBJE JANUAR - SEPTEMBER 1983

Pred devetmesečnim poslovnim obračunom so nam edini vir za oceno poslovanja podatki iz informatorja.

V devetih mesecih tega leta je bilo proizvedeno 4.704,6 ton naših izdelkov, kar je za 36 ton manj kot smo planirali in za 166,1 tona manj kot v istem obdobju lani. Vrednostno nam podatki pokažejo drugačno sliko. Proizvedeno je bilo za 413.403.500,— din izdelkov ali 17% več kot se je planiralo in 28% več kot v istem obdobju lani.

V teh mesecih je bilo v proizvodnji nekaj težav, ki so motile nemoten potek. Največjo je predstavljal bolniški

resnico, da so vsi narodi Jugoslavije dosegli in zagotovili pravico do samoodločbe v številni pravico do odcepitve in združitve z drugimi narodi.

Na zasedanju je bila sprejeta deklaracija, ki je vsebovala za naše narode zgodovinsko pomembne daljnosežne sklepe:

- da se protifašistični svet narodne osvoboditve (AVNOJ) konstituira v vrhovno zakonodajno in izvršilno predstavniško telo in da se postavi nacionalni komite osvoboditve Jugoslavije kot organ narodne vlade.
- da se izdajalski jugoslovanski ubežni vladi odvzamejo vse pravice zakonite vlade Jugoslavije, zlasti pa da bi predstavljalo narode Jugoslavije.
- da se vse mednarodne pogodbe in obveznosti, ki jih je v imenu Jugoslavije sklenila ubežna vlada pregledata, se razveljavijo in ponovno sklenejo oz. potrdijo.
- da se gradi Jugoslavija na demokratičnem federativnem načelu kot državna skupnost enakopravnih narodov.
- da se vsi sklepi oblikujejo v posebnih odlokih AVNOJ-a.

In danes, ko mineva štirideset let od rojstva naše samoupravne Socialistične federativne republike Jugoslavije, se lahko s ponosom ozremo po prehojenih štirih desetletjih. Vidni so ogromni rezultati na vseh področjih, družbenopolitičnem, gospodarskem in samoupravnem področju, kar kaže na dejstvo, da se naša revolucija ni izrodila. Zato bomo čuvali pridobitve narodno osvobodilne borbe, se borili za enotnost in bratstvo naših narodov in narodnosti, za mir v svetu in vložili vse sile, da bi se naše gospodarstvo čimprej stabiliziralo.

Majda Kotnik

stalež, kar v vseh treh TOZD in pokrivati ga je bilo potrebno z nadurami.

V TOZD Keramika je bilo veliko pomanjkanje šamotnih in regalnih plošč, ter PVC veder. Poleg tega pa je prišlo zaradi iztrošenosti strojev do raznih okvar. S tem pa do zastojev v proizvodnji, slabše kvalitete proizvodov in povečanje loma.

V TOZD Ploščice beležimo visoko proizvodnjo, vendar slabši izplen med I., III. in IV. vrsto. % I. vrste je bil vse manjši, kar je vplivalo na doseženo vrednost. Temu so krive delno kasete, delno pa biksvitne ploščice. V sep-

tembru se je proizvodnja ustavila zaradi pomanjkanja biskvitnih ploščic. V TOZD Grafit so bili zastoji zaradi popravil minimalni. Tudi oskrba z repromaterialom je bila zadovoljiva. Velik problem je predstavljal samo bolniški stalež.

Prodaja je bila v primerjavi s planom za 7% večja-količinsko, in za 26% večja-vrednostno. Primerjava prodaje z istim obdobjem lani pa je bila količinsko prav tako 7% večja, vrednostno pa kar za 38% večja od prodaje lani.

Tako na proizvodnjo in prodajo vrednostno je delno vplivalo zvišanje cen keramičnih in grafitnih izdelkov.

S prodajo izdelkov ni bilo večjih težav. Predvsem pri ploščicah so se krepko zmanjšale začetne zaloge, pri keramiki in grafitu pa so se malenkostno povečale.

Težave so nastale samo pri prodaji keramike na domačem trgu. Prvenstvena naloga, ki nas je spremljala je bilo čim več izvoziti, ostanek prodati doma. Zaradi ozkega asortimana in nekompletirane robe pa so negodovali domači kupci.

Izvoza grafitnih izdelkov nam ni uspelo izvesti.

Stabilizacija 1983-1984

V okviru težav, v katerih se je znašlo naše gospodarstvo, se bo potrebno predvsem nasloniti na lastne sile.

Težave nam bo uspelo prebroditi le z boljšo organiziranostjo, s spremembami v našem obnašanju, razumskim ravnanjem in povečano odgovornostjo nas vseh.

Te usmeritve nam nakazuje tudi Resolucija o politiki družbenoekonomskega razvoja Jugoslavije za leto 1983. Resolucija tudi predvideva, da mora vsaka OZD sestaviti kompleksen program varčevanja z energijo, surovinami, repromaterialom itd. Programi so prvenstveno v interesu vsake OZD, saj pripomorejo k zniževanju stroškov in s tem k večjemu efektu poslovanja.

Naša DO si je programe aktivnosti za boljše gospodarjenje zastavila že leta nazaj. S pomočjo teh programov smo nekatere stvari že izboljšali, veliko nalog pa je ostalo še nerešenih. Del teh si zastavljamo s "Stabilizacijskim programom za leto 1983-1984". Če nam bo uspelo uresničiti vse naloge, ki so v tem programu in če se bomo ravnali po vseh napisanih priporočilih, bomo naredili velik korak k boljšemu gospodarjenju naše delovne organizacije in

Vsi navedeni podatki nam kažejo ugodno sliko poslovanja, vendar nam ne povedo kakšen bo dokončen poslovni uspeh.

Podatki o nastalih stroških, ki so v

zvezi s takšno proizvodnjo in prodajo nam še niso znani.

Od višine teh bo odvisno ali bomo devetmesečno poslovanje končali z uspehom ali ne.

G.S.

Akcija NNNP - 1983

Ročni gasilni aparati so namenjeni za gašenje začetnih požarov, zato je prav, da se temeljito seznanimo z njihovim načinom delovanja in uporabe. Na sliki: del skupine med predavanjem.

Že od leta 1979 se izvajajo aktivnosti pod geslom "Nič nas ne sme presenetiti". Težišče v prvih dveh letih je bilo predvsem v obrambnem usposabljanju. Letos pa je težišče v aktivnosti za družbeno samozaščito. To so nam vsem znana področja in sicer: narodna zaščita, prometna varnost, požarna varnost in varstvo pri delu. Posebna pozornost in skrb je namenjena tudi razvoju in krepitvi civilne zaščite.

V dogovoru s KS - Liboje je vsako leto prva sobota v mesecu septembru določena za "OBRAMBNI DAN LIBOJE". Ker se nahajamo v težkih gospodarskih časih je bila letošnja aktivnost naravnana tako, da ni bilo motenj in zastojev v proizvodnji. Sestal se je Komite za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito. Člani so bili seznanjeni s trenutnim stanjem in nalogami, ki jih imajo po obrambnem načrtu. Po nalogu komiteja se je sestel še štab civilne zaščite, ki je sprejel naslednje sklepe:

- Člani gasilske enote morajo pregledati stanje vseh ročnih in prevoznih gasilskih aparatov. Preizkusili morajo tudi delovanje vseh hidrantov.
- Vodje enot CZ morajo pregledati stanje opreme.
- Za skupne službe se organizira kratko predavanje o uporabi ročnih gasilnih aparatov in požarni varnosti v pisarnah. Predavanje se mora do-

prispevali delček k izboljšanju gospodarskega stanja države.

Stabilizacija od nas terja mnogo odrekaj in drugačno obnašanje do dela. Držati se bomo morali nekaterih pravil, ki jih terja posamezno delovno mesto. Stalne naloge morajo postati naša vsakdanjost, to pa bodo postale šele tedaj, ko se nam bodo globoko vtisnile v zavest.

Med te naloge prištevam:

- varčevanje na področju energije, surovin, repromateriala in varčevanje z vsemi drugimi oblikami porabe.
- poostrena delovna disciplina.
- maksimalno izkoriščanje delovnega časa
  - a) prihodi na delo in odhodi z dela morajo biti točni
  - b) čas za malico je potrebno deliti na dva dela; in sicer 10 minut časa za malico bo namenjen jutranji kavi in 20 minut glavnemu obroku — malici.

Poskrbeti bomo morali tudi, da bodo stroji in naprave izkoriščeni do dopuste zgornje meje. Potrebno bo več samodiscipline in samokontrole.

Na vsakem koraku smo dolžni ravnati kot skrbni gospodarji.

G.S.

Če požar nismo pravočasno opazili ali uspešno pogasili se hitro razširi. Hitra in uspešna akcija gasilcev ali skupine zaposlenih, ki zna ravnati s hidrantom lahko požarno škodo zelo zmanjša. Na sliki: priklop hidranta je izvršen v redu, voda že teče po cevi proti ročniku.

Hidrant na katerem so po predavanju preizkušali svoje znanje in spretnost. Zanimanja ne manjka.

polniti s prikazom praktičnega gašenja z aparati in vodo iz hidranta pri kolesarnici.

Vsi sklepi so bili analizirani. Naša naloga ni samo v tem, da smo aktivni in uspešni nekaj dni v letu ampak vsak dan. Rezultat naše aktivnosti in prizadevanj mora biti manj nesreč v prometu in pri delu, manj požarov, manj pojavov, ki niso v skladu z družbenimi normativi. M.F.

Delo skupne disciplinske komisije

Od zadnjega poročanja o delu skupne disciplinske komisije je minil dober mesec.

V tem času se je skupna disciplinska komisija sestala enkrat, ter obravnala enajst primerov.

Izrečer ih pa je bilo deset disciplinskih ukrepov od tega:

1. Trikrat javni opomin, in sicer:

- Kozovnic Viktorju, zaradi hujše kršitve delovne obveznosti, ki je v tem, da je prišel udeleženec dne 3. 8. 1983 na delo v vinjenem stanju in ima ta dan neopravičen izostanek.
- Zeljkovič Tomislavu, zaradi hujše kršitve delovne obveznosti, ki je v tem, da se je udeleženec nedisciplinirano obnašal do predpostavljenih.
- Kroflič Romanu, zaradi hujše kršitve delovne obveznosti ker je udeleženec neopravičeno izostal z dela dne 13. 8. 1983.

Poleg zgoraj naštetih je bil sedmim udeležencem izrečen disciplinski ukrep — opomin.

Pri enem udeležencu pa so člani skupne disciplinske komisije ugotovili, da ni kriv za očitane mu kršitve in so ga zato odgovornosti oprostili. P.B.

SREČANJE Z UPOKOJENCI

Prvega oktobra je bil prazničen dan za delavce zaposlene v delovni organizaciji, še bolj prazničen pa je verjetno bil ta da za naše upokojujence, ki so se vabilu odzvali, saj so se ponovno srečali z nekaterimi sodelavci in imeli priliko videti, kaj smo v zadnjih dveh letih uspeli dograditi ali modernizirati.

Najlepše presenečenje je bilo verjetno lepo urejena delavska restavracija, katere še niso imeli priliko videti in nemalokdo je ob vstopu vanjo vzdihnil: "Kako lepo ste uredili, če se

spomnim kako smo mi...!" Tudi rdečih nageljnov in toplega stiska roke so bili veseli.

Po ogledu proizvodnje in seveda srečanja s sodelavci ali novimi, ki so zamenjali njihove roke so se nasmejani vračali in ponovno so bili deležni pristranih besed in spominskega darila od predsednika IO sindikata v DO. Sledil je prijetni kulturni program. Najprej je vse prisotne pozdravil tov. direktor. Za spremembo je bil program sestavljen iz folklornih plesov, ki jih je izvajala

znana in zelo kvalitetna skupina "Tine Rožanc" iz Ljubljane. Ta nastop je poklonila Kulturna skupnost Žalec kolektivu KIL, zaradi dolgoletnega delovanja na kulturnem področju. Program so povezovali recitali deklet iz KS Liboje. Za zaključek pa je godba na pihala iz Liboj zaigrala nekaj pesmi iz svojega priznanega in širokega repertoarja.

Pripravljalci srečanja in programa so se na zaključku spomnili najstarejšega udeleženca tov. Pot Miha in 80-letnega tov. Potočnik Martina, ki je ravno ta dan praznoval rojstni dan, s skromno pozornostjo in jima darovali cvetje.

Tov. Godler Zorka se je prirediteljem in delavcem delovne organizacije v imenu vseh upokojencev zahvalila za vse kar jim je bilo nudeno ob tem srečanju z željo, da bi takšnih srečanj še bilo. Za prijetno počutje in zabavo so igrali Šaleški fantje pozno v noč.

Za zaključek naj povem, da smo vsi v delovni organizaciji bili veseli visoke udeležbe in želimo, da bi se ob prihodnjem srečanju tudi tako številčno odzvali našemu vabilu saj to kaže, da smo še vedno povezani, da se z upokojitvijo človeka ne pozabi. O.M.

Letovanje v letu 1983

Še nobeno leto ni bilo na področju letovanja tako razgibano kot letos.

Že na začetku leta, ko so se člani naše delovne organizacije odločili, da bodo nalagali sredstva za letovanje, je bilo čutiti, da bo zanimanje zelo veliko.

Sedaj je sezona pri kraju in že lahko prikazem udeležbo koriščenja dopustov na morju in v toplicah.

Na morju je koristilo svoj letni oddih 113 in v toplicah 23 družin. Skupaj je torej letovalo 136 družin v letu 1983. Letovali pa smo: v hotelih 28, v počitniških domovih 30, v toplicah 23 in naših lastnih počitniških kapacitetah 55 družin.

Kraji v katerih smo letovali pa so:
 UMAG, hotelsko naselje na PUNTI
 grupa Zagreb
 ZLATNE STJENE, Pula
 MEDULIN, hotel Mutila
 ROVINJ, Vile Rubin
 CRES, hotel Kimen
 RABAC, hotel Narcis
 FIESA, hotel Jezero
 MALINSKA, hotel Triglav
 PORTOROŽ, počitniški dom
 STRUJAN, počitniški dom
 RABAC, prikolice
 NOVIGRAD, prikolice
 UMAG, prikolice
 MIHOLAŠČICA, vrstne hiše
 ČATEŽ, toplice

Od vseh naštetih krajev je letovanje bilo (na osnovi razgovora) najlepše v UMAGU - hotelsko naselje grupe ZAGREB. Tudi v toplicah so se vsi pohvalili, da je bilo letovanje enkratno.

V ostalih krajih pa je bilo letovanje nekaj povprečnega. Cene letovanja so se gibale od 470 do 890 dnevno, penzion po osebi.

Grupa Zagreb v Umagu je imela ceno dnevnega penziona: 720 in 750 din po

osebi. Hrana je bila odlična z dvema menujema. Sobe so bile eno in dvoposteljne s sanitarijem. V ostalih hotelih je bila hrana slična grupi Zagreb, malo lepše sobe, cena pa je bila za 200 din večja po osebi dnevno. Odvisno je pač bilo od kraja letovanja. Bolj ko smo letovali proti jugu, dražje je bilo. V Čateških toplicah smo letovali za 530 din dnevni penzion po osebi. Stanovali smo v dvo in troposteljnih bungalovih. Da vam malo поблиže predstavim Terme Čatež.

Ležijo ob bogatih termalnih vrelicah v aluvialni višini na desnem bregu reke Save, nedaleč od izliva reke Krke, pod severnimi obronki z gozdovi poraslih Gorjancev (1181 m), vsega 2,3 km oddaljene od Brežic, upravnega in gospodarskega centra tega področja. Slikovito nižinsko področje plepletajo struge rek Save in Krke s pritoki, na severu pa se zaključuje z valovitim gričevjem — Bizeljsko.

Zdravilišče ima blago subalpsko klimo z delnim vplivom mediteranske klime. Letno nihanje temperaturnega povprečja se giblje med 0 — 22 stopinj Celzija, kar predstavlja mile zime in zmerno topla poletja z razmeroma nizkim povprečjem letnih padavin (901 mm). Razmerje oblačnih in sončnih dni je ugodno še posebno v času predsezona in po nji (173 sončnih dni povprečno). Terme Čatež obsega: hotel "Zdraviliški dom" s 120 ležišči, restavracija s 350 sedeži in sodobno urejeno terapijo. Hotel "Zdraviliški dom" je B kategorije in ima eno in dvoposteljne sobe s hladno in toplo vodo, tušem in lastnimi sanitariji. Novi hotel "TERME" s 300 ležišči ima poleg modernih restavracij tudi terapijo za vse terapevtske postopke, ter pokrit bazen 10 x 25 m. V prostorih novega hotelskega kompleksa Terme je prostorna trim dvorana, ter savna s solarijem.

Nedaleč od hotela se nahaja 60 ljubkih bungalovov s centralnim gretjem, sanitariji in kopalnicami. Protor je za kampiranje. Veliko ljudi me je že vprašalo, če gredo v toplice na dopust samo bolni ljudje ali je tudi za druge. Na to vprašanje lahko odgovorim vsem tistim, ki še niso seznanjeni s tem, da je bolje preprečiti kot zdraviti.

V naših kapacitetah (počitniških) je letovalo 55 družin. Bile so to večje družine kot v hotelih. Ko so dopustniki vrnilo ključje nazaj, oziroma, ko so se vračali z letovanja na morju, jih je bilo malo, ki bi se pohvalili. Tu pa več ne vemo kaj storiti, da bi bili vsi zadovoljni. Pripomb je bilo polno. Največ pa zaradi čistoče. Skoraj ni bilo družine, da ne bi ob povratku pripom-

nilo, da pač ni bila prikolica čista. Na takšne pripombe lahko odgovorim naslednje:

Ekipa za postavitev prikolic, je v mesecu aprilu postavila prikolice v kampe, jih uredila in popisala inventar. Kasneje sta šla še dva člana ekipe v vse kampe, priklopila tok in pregledala, če vse naprave delujejo. Na osnovi zapisnika je bilo v redu. Tudi vse odeje so bile dane v prikolice popolnoma očiščene. Ko je bila peta izmena v Umagu, so bile odeje tako zaprašene, da jih je bilo potrebno temeljito očistiti.

V Rabac so bile dane popolnoma nove prikolice. Sedaj pa so polomljena okna na Kalu. V prikolici Šmohor v Umagu je zlomljeno ležišče. V Miholščici je

bila postelja mokra (samska v spalnici) stanovanje št. 2.

Kljub temu, da je vsak, ki je letoval v naših kapacitetah dobil navodilo, kako se naj ravna in čuva družbeno lastnino, ni zadostovalo. Ne morem trditi, da so vsi, ki so letovali v prikolicah in stanovanjih slabo ravnali z inventarjem, je pa le del tistih, ki se ne zavedajo, da je vse skupaj naše in, da delamo sebi škodo, katero bo moral vsak tudi plačati.

Sedaj pa pogledjmo, kako načrtujemo zimsko letovanje na smučiščih in za prihodnje leto na morju, ter v toplicah.

Zimske počitnice na smučiščih januar in februar 1984:

Kraj	dnevni penzion	po osebi	opombe
Bohinj — Vogel	Ski — hotel	1.018	Za otroke do 7 leta 30% popusta
Pokljuka	Šport — hotel	1.120	Otroci do 10 let 30% popusta
Krvavec	Dom na Krvavcu	883	" "
Rogla	hotel Plana	1.181	" "
Kope	Partizanski dom	1.038	Otroci do 7 let 50% popusta
Pohorje	hotel Belevue	942	Otroci do 10 let 30% popusta
Poljska			
Zakopani	Imperial — hotel	814	
ČSSR			
Siptovsky Jan	Dom TATRA	814	
Jasna	Dom Sredok	1.271	

Na voljo so še smučišča v Italiji in Avstriji, vendar nikjer ni celih penzionov.

Če se bo kdo odločil za dopust na smučiščih, naj se prijavi pri Lojzki Brekalo.

Za letovanje na morju in toplicah za prihodnje leto bodo skoraj enaki kraji kot letos.

Na novo imamo Istarske toplice v Poreču, katere priporočam vsakomur v

vsakem času. Cena dnevnega penziona v hotelu Diamant je 579 din po osebi na dan. Posebno priporočam te toplice v predsezoni, oziroma tudi v zimskih počitnicah.

Odločajte se za letni oddih v gorah, toplicah in na morju!

Rubrika: PREDSTAVLJAMO VAM

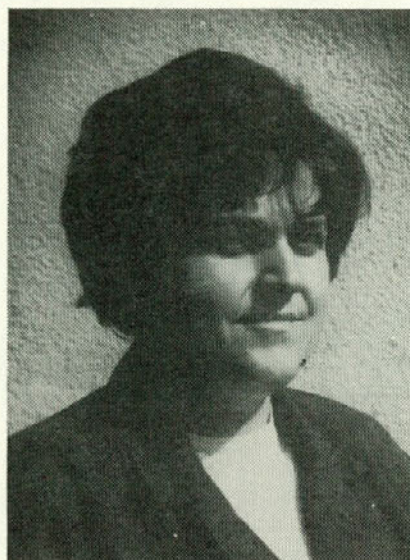
Tov. Zofija Lukež se je rodila v kmečki družini, dne 16. 5. 1943 v vasi Velika Pirešica. Starša sta morala trdo garati, da sta napolnila lačne želodčke petih nepreskrbljenih otrok. Zato pa je bilo potrebno zemljo, ki jim je bila edini vir dohodka, kar najbolje obdelati, kar pa seveda ni bilo poglavitno, kajti kmetu in njegovi družini lahko tudi dobra ali slaba letina odreže večji ali manjši kos kruha.

Svoja otroška leta je preživljala doma igraje in v brezbržnosti. Osnovno šolo

je obiskovala v Veliki Pirešici in v Žalcu. Ker sta starša s težavo skrbela za vse otroke, si je Zofi morala med počitnicami z obiranjem borovnic in hmelja zaslužiti za knjige in zvezke. Po končanem obveznem šolanju ji je bila želja, da se izuči za šiviljo, vendar ni bilo denarja.

Leta 1960 se je zaposlila v naši delovni organizaciji, kot strežnica oziroma pomožna delavka v zidarski skupini oddelka predorne peči.

Dolga štiri leta se je morala vsak dan

voziti s kolesom v službo. Toda leta 1964 ji je uspelo najti majhno sobico v Libojah. Kmalu po preselitvi v liboje se je poročila in postala mati dveh otrok. Mala sobica je bila za povečano družino kmalu pretesna, zato sta se z možem odločila, da si ostvarita svoj lasten dom, kajti delovna organizacija jima tega ni mogla dati, ker je bil stanovanjski problem v tistem času zelo pereč.

Z gradnjo sta pričela leta 1971, vsem sta se morala odpovedati, da so se leta 1974 že lahko vselili v še ne do kraja dodelano hišo.

Tov. Lukeževa je ves čas odkar se je zaposlila zelo pridna in marljiva delavka. Opravljala je raznovrstna dela kot so:

Transport surovih izdelkov iz livarne k predornim pečem, razkladanje vozičkov, mešalec glazure, loščilnih biskvitnih izdelkov itd.

Leta 1971 pa je bila zaradi svoje vestnosti in prizadevnosti postavljena za pomočnika vodje oddelka Loščilnica, kjer dela še danes.

V času našega internega izobraževanja delavcev je tov. Zofi obiskovala šolo za pridobitev interne kvalifikacije v keramični stroki, ter jo uspešno končala.

Vprašanje: "Ali si zadovoljna z delom, ki ga opravljate in kako se počutite v svoji delovni sredini?"

Odgovor: "Da zelo rada opravljam svoje delo, ki mi povsem odgovarja. Smo ženski oddelek in se zelo dobro razumemo. Res, da pride včasih do trenutnih nesoglasij, vendar jih kaj kmalu zgladimo.

Vprašanje: "Imaš kakšen predlog, ki bi omogočil boljše delo v vašem oddelku?"

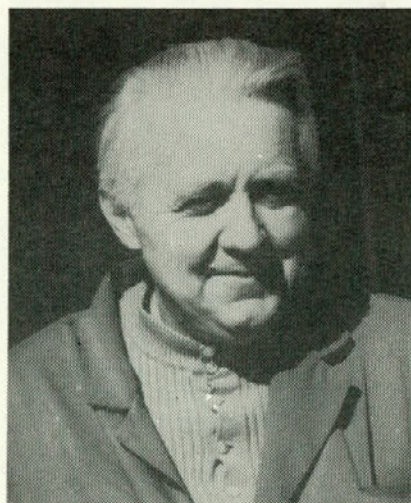
Odgovor: "V zadnjih desetih letih se je v našem oddelku precej spremenilo v prid boljših pogojev dela. Ni nam treba ročno mešati glazure, temveč je mešamo z mešalcem, boljši so vozički za transport itd. Zlasti pa je največja pridobitev za naš oddelek preusmeritev vlaganja položčenih izdelkov na šamotne plošče, ki so izpodrinile težke šamotne kapice. So pa tudi pomanjkljivosti, ki bi se dale verjetno kako odpraviti. Tu gre predvsem za prostor, ki je že sedaj precej utesenjen se pa iz leta v leto zmanjšuje kajti proizvodnja se povečuje, izdelkov je vedno več in tudi ljudi. Poleg vsega tega pa še imamo svoj delovni prostor v našem oddelku oddelek slikarna. Velik problem je tudi ker na II. izmeni nimamo na razpolago viličarja, ki bi ga nujno potrebovali, s tem nam ni bilo omogočeno hitrejše in lažje delo.

Vprašanje: "Si bila kdaj izvoljena v organ samoupravljanja in v katerih DPO delujete, oziroma članica si?"

Odgovor: Izvoljena sem bila za člana DS DO in za delegata SIS za otroško varstvo. Članica pa sem SZDL in SINDIKATA.

Tov. Miroslav Žagar

se je rodil, kot edini sin očeta železostugarja in matere gospodinje dne 29. 9. 1932 v Zagrebu. Ko mu je bilo tri leta so se starši iz Zagreba preselili v Dolenjo vas pri Preboldu. Tu je Miro preživel del svoje mladosti, kajti starša sta se ponovno preselila in tokrat na Jesenice, kjer se je oče zaposlil v železarni. Leta 1943, med vojno sta se z materjo preselila v Dobrišo vas pri Petrovčah, kjer stanuje še danes, oče pa je vse do upokojitve ostal na Jesenicah.

Najlepša otroška leta mu je pretrgala vojna vihra in ga oškodovala za brezbrizno najlepšo mladost.

Osnovno šolo je obiskoval v Preboldu, Jesenicah in v Žalcu. Po uspešno končani osnovni šoli pa triletno vajensko šolo v Celju, ki dobil poklic električarja.

Je poročen in oče treh otrok, hčerke in dveh sinov.

Prva zaposlitev mu je bila v delovni organizaciji "Cinkarna" Celje. Od tu je odšel k vojakom, vendar je bil predčasno odpuščen iz JLA zaradi bolezni in dobil zaposlitev v Elektro Celje, rajon Žalec.

V našo delovno organizacijo je prišel 2. 11. 1955. leta. V začetku je opravljal delo obratnega električarja, kasneje ko se je pokazala potreba po več delavcev te stroke, zaradi razširitve, pa je bil postavljen oz. imenovan za mojstra elektro-delavnice. Danes pa opravlja dela in naloge vodenje elektro delavnice.

Njegovo družbeno politično delo je bilo že od vsega začetka zelo pestro, saj je že kot mladinec sodeloval na mladinski akciji, pri gradnji železniške proge Sežana-Dutovlje, pri strelni družini ter bil tudi operativni član gasilskega društva Dobriša vas v krajevni skupnosti Petrovče.

Obiskoval je tudi trimesečni instruktorski tečaj za radioamaterje v Cekinovem gradu, ki ga je koristno uporabil v delovni organizaciji, saj je organiziral in vodil radio-amatersko sekcijo.

Vprašanje: "Ali ste zadovoljni z delom, ki ga opravljate in na kakšne probleme naletite?"

Odgovor: Z delom, ki ga opravljam sem zelo zadovoljen, posebno pri današnjih pogojih dela, pred leti, ko smo še imeli generator je bilo to naše delo čisto drugačno.

Vprašanje: "V kateri DPO delujete oziroma član ste?"

Odgovor: "Sem član SZDL, SIND., DPD Svobode Liboje, itd. Na družbenopolitičnem področju sem v DO deloval kot blagajnik samopomoči pri sindikalni organizaciji kot član izvršnega odbora sindikata in opravljal sem štiri leta funkcijo predsednika osnovne organizacije sindikata v delovni organizaciji.

Za to pestro družbenopolitično delo je tov. Miro Žagar dobil srebrni znak Zveze sindikatov Slovenije v letošnjem letu. Miro iskrene čestitke.

"Čas je zlato" pravi pregovor, zato sta bila tudi naša razgovora bolj kratka. Obema želim v imenu vseh, naprej tako dobro počutje v svoji sredini kot doslej.

Majda Kotnik

Boris Prokofjev

Akademski kipar Boris Prokofjev je zadnja leta prav gotovo najbolj reden obiskovalec in ustvarjalec v naši tovarni, s katero se je seznanil leta 1979 na II. simpoziju keramikov v Libojah.

Spominjam se s kakšnim navdušenjem se je takrat lotil ustvarjanja s keramičnim materialom in to navdušenje tudi sedaj po štirih letih ni prav nič usahnilo.

Vedno znova prihaja k nam in se predaja ustvarjanju v keramiki z zagnanostjo, ki je lastna samo njemu.

Akademski slikar Boris Prokofjev se je rodil 23. novembra 1943 v Ljubljani. Kiparstvo je študiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer so mu bili profesorji znani slovenski kiparji Zdenko in Boris Kalin ter Slavko Tihec. Diplomiral je leta 1972.

Zaposlen je v železničarskem šolskem centru kot vzgojitelj in profesor likovne vzgoje in športnih dejavnosti. Poleg zaposlitve se ljubiteljsko udejstvuje kot mentor likovne vzgoje v Železničarskem šolskem centru in v osnovni šoli Veljka Vlahovič v Ljubljani. V tem okviru je v mesecu juniju pripeljal k nam devet otrok, da so risali na keramiko. Iz teh del je nato pripravil razstavo v šoli v Ljubljani, katero si je ogledalo 1200 otrok in 200 mentorjev likovne vzgoje. Je pa tudi predsednik likovne sekcije Železničarskega kulturno umetniškega društva "Tine Rožanc".

Poleg vseh teh dejavnosti pa je še vedno našel čas, da se je aktivno ukvarjal s športom. Bil je sedem let član slovenske reprezentance v maratonu in smučarskih tekih. Aktivno se je ukvarjal tudi z judom, sedaj pa trenira judo klub Ljubljane. Je nosilec prvega dana (črnega mojsterskega pasu).

Ko sem ga vprašal, kaj je vodilo v njegovem delu, mi je dejal, da želi umetnost približati vsakemu človeku, od delavca do strokovnjaka. Za vsakega nekaj.

Glede obeh skulptur v lesu pred trgovino in upravno zgradbo, pa pravi, da predstavljata del njegovega ciklusa "TORZOV", ki naj bi še predstavljali simboliko ženskosti, plodnosti in spolnosti.

Za zaključek pa naj še navdenem besede kritika Ivana Sedeja. Boris Prokofjev si je v desetih letih kiparskega dela izoblikoval zanimiv motivni svet, ki zasluži našo pozornost tudi zaradi oblikovanja različnih materialov.

Drago Zupan

Koroška likovna kolonija mladih v Vuzenici

Od 22. do 27. avgusta tega leta je bila v Vuzenici slikarska kolonija mladih. To je bilo že 13. srečanje mladih likovnikov rojakov iz Slovenije, Koroške in Porabja.

Posebnost letošnjega delovanja je bilo slikanje na keramiko. Zato je odbor likovne kolonije zaprosil našo tovarno za sodelovanje.

Slikarska kolonija se je pričela z otvoritvijo razstave keramičnih izdelkov Keramične industrije Liboje in z uvodno besedo. Kot predstavnik naše organizacije, sem orisal zgodovino in tehnologijo keramike z željo, da usmerim mlade v delo.

Po uvodnem delu sem pristopil k delu. Z likovnim pedagogom sva se trudila, da mlade likovnike, po čimkrajšem postopku pripeljeva do pravičnega podajanja likovnega izražanja na keramični osnovi. Mladi udeleženci so bili zelo delovni, ustvarjalni in uspeh ni izostal.

Vpogled v celovitost izdelovanja izdel-

kov in njihovo likovno oblikovanje, so udeleženci dobili ob priliki ekskurzije v Libojah, katera je bila že naslednji dan.

Tako so si ogledali našo tovarno in spoznali potek proizvodnje keramičnih izdelkov. Marsikateremu mlademu likovniku se je porodila ideja, saj si je z ogledom tovarne razjasnil določen tehnični problem, ki ga je orisal pri podajanju njegove zamisli na keramični izdelek.

Udeleženci kolonije so bili z ogledom in sprejemom zadovoljni in so ob tej priložnosti podarili našemu kolektivu likovno delo narejeno v času slikarske kolonije. Tega dne so si ogledali še razvojno pot libojske keramike v posebnem paviljonu Pokrajinskega muzeja v Celju.

Slikanje na naši keramiki je mlade likovnike navdušilo in si želijo, da bi lahko v naslednjem srečanju mladih likovnikov v Vuzenici zopet ustvarjali na libojski keramiki.

Bruno Pižmoht

Mladinska organizacija

Z aktivnostjo se mladinci Keramične industrije Liboje v preteklem obdobju ne moremo preveč pohvaliti, čeprav bi morali izhajati iz dejstva, da je delovanje ZSM ne samo dolžnost temveč tudi pravica vsakega mladega človeka.

Iz poročila o delu OOZSM KIL v preteklem obdobju lahko razberemo, da mladina v lanskem in letošnjem letu ni tako delovala, kot je bilo dogovorjeno v programu dela.

Organizirana je bila delovna sekcija, ki se jo je od 145 mladincev udeležilo le 8. Že ta podatek nam pove, da na žalost ni veliko mladincev, ki bi bili pripravljeni sodelovati na takšnih in podobnih akcijah.

V letu 1982 je bila za 25. maj — dan mladosti organizirana razstava Titovih del in fotografij, ki je bila zelo dobro obiskana.

Štirinajst mladincev je obiskalo DO Unior Žreče, ter si ogledalo njihov tehnološki proces.

V letošnjem letu je OOZSM KIL organizirala športne igre med TOZD-i. Omeniti pa tudi moram, da ZSM v KIL vseskozi sodeluje z ostalimi DPO v DO, to je bilo vidno predvsem pri sprejemanju raznih programov in pa pri izvedbi referendumov, kakor tudi krasitev DO ob praznikih.

Na letni konferenci OOZSM KIL, ki je bila 9. 9. 1983 je bilo izvoljeno novo predsedstvo OOZSM KIL v sestavi:

- Planinšek Breda, predsednik
- Maček Zlatko, sekretar
- Zeme Albina, blagajnik
- Jelen Andrej, referent za šport
- Planinšek Brigita, referent za kult.
- Šuster Jože, referent za delovne akcije
- Kokol Martin, refer. za SLO in DS
- Leljak Nevenka, ref. za informacije

Novo vodstvo se je 5. 10. 1983 že prvič sestalo, ter sprejelo svoj program dela, ki vam ga posredujemo:

1. Aktivno vključevanje mladih v izvajanje stabilizacijskega programa
Rok: stalna naloga
Zadolženi: vsi mladinci DO
2. Sodelovanje z ostalimi DPO
Rok: stalna naloga
Zadolžena: predsednik in sekretar OOZSM KIL Liboje
3. Sodelovanje z OK ZSM Žalec
Rok: stalna naloga
Zadolžena: predsednik in sekretar OOZSM KIL Liboje
4. Sodelovanje z OOZSM KS Liboje
Rok: stalna naloga
Zadolžena: predsednik in sekretar OOZSM KIL Liboje
5. Spodbujanje kulturnega življenja v DO

- Rok: stalna naloga
Zadolžena: referent za kulturo
6. Interna politična šola
Rok: po dogovoru z OK ZSM Žalec
Zadolženo: predsedstvo OO ZSM KIL Liboje
  7. Izbor najboljšega mladega delavca samoupravljalca
Rok: vsako leto konec decembra
Zadolženo: predsedstvo OO ZSM KIL Liboje
  8. Proslava za 8. marec — dan žena
Rok: začetek marca
Zadolžen: referent za kulturo
  9. Akcija očistimo in uredimo naše okolje
Rok: konec maja začetek junija
Zadolžen: referent za delovanje akcije, vsi mladinci
  10. Mladinska ekskurzija
Rok: maj
Zadolženo: predsedstvo OO ZSM KIL Liboje
  11. Sodelovanje na proslavi ob 70-letnici KIL Liboje
Rok: september 1985
Zadolžen: referent za kulturo
  12. Sodelovanje na športnih igrah
Rok: stalna naloga
Zadolžen: referent za šport
  13. Krasitev DO ob praznikih in volitvah
Rok: stalna naloga
Zadolženi: vsi mladinci
  14. Postavitev in ureditev interne oglasne deske OO ZSM KIL Liboje
Rok: do konca leta 1983
Zadolžen: sekretar OO ZSM KIL Liboje
  15. Uvedba evidenčnih kartonov in članskih izkaznic
Rok: do konca leta 1983
Zadolžen: predsednik OO ZSM KIL Liboje

Na tem sestanku je bil sprejet tudi sklep, da bi naj mladinci plačevali članarino. Članarina bi se pobirala vsak mesec ob obračunu OD, plačeval pa bi jo vsak mladinec do konca leta v katerem dopolni 27. leto starosti.

Višina članarine je 20,00 din.

Denar, ki ga bomo dobili od pobiranja članarine bomo porabili za uresničitev nalog po programu dela.

Že staro vodstvo nas je v svojem poročilu opozorilo, da nam pri delu ne bo lahko, kajti potrebno bo vplivati na vse mladince in jih zainteresirati za sodelovanje.

Povem pa lahko, da smo na začetku dela kot predsedstvo OO ZSM KIL Liboje polni elana in volje, da bi zastavljene naloge uresničili, ter da bi delo mladinske organizacije aktivneje zaživelo.

Predsedstvo OO ZSM KIL Liboje

Srečna številka 13

Številka trinajst ima malo ali nič skupnega s srečo ali nesrečo. Verjetno so enakega mnenja tudi bralci tega članka in še bolj udeleženci planinskega pohoda v Kamniške odnosno Savinjske Alpe, v petek dne 15. 7. 1983.

Začelo se je nekako takole:

Pred slap Rinka smo se pripeljali že pred 7. uro. Vodja je preštel člane skupine, pa pogled ga šmenta, šteje prvič, šteje drugič skupina šteje vedno 13 udeležencev. Koga poslati domov se sprašuje vodja, ko pa smo vsi prišli, da vztrajamo do konca. Tako je tudi prav.

Pred nami je še dolga pot, zato se odpravimo proti Okrešlju. Med potjo še to in ono o vremenu. Vsi si želimo lepo in toplo vreme. Takšne so bile tudi napovedi in trenutni izgledi. V veliki želji, da bi prišli čimprej do prvega cilja smo morda v hitrosti hoje malo pretiravali. Preznojeni in nekoliko utrujeni smo prispeli do planinskega doma na Okrešlju. Takoj smo se seveda odprli nahrbtnike napolnjene s hrano in pijačo. Problemov z izgubljenimi kalorijami kmalu ni bilo več.

Veseli se oziramo proti bližnjim vrhovom obsijanem od sonca. Vreme je zelo lepo. Sveži podatki o snežnih razmerah v Turškem Žlebu so Končija malo razburili. Jezil se je Marjan, ki mu je dejal, da je snega zelo malo, pa še doma je ostal, čeprav je še prejšnji dan obljubil, da bo šel z nami. Ker v vsakdanjem življenju in tudi v gorah nič ne pomaga samo govorenje, smo se odpravili proti Turškemu žlebu. Pokazalo se je kot že nič kolikokrat, da pot skozi Turški žleb ni tako težka, kot smo predvidevali vsi skupaj. Hoja po

klinih nad snegom je bila posebno doživetje. Več težav smo imeli pri vzpenjanju po melišču. Predno smo se vsi živi in zdravi povzpeli na vrh žleba so Dani, Zlatko in Edi že hiteli proti vrhu Turške gore. Ostali del skupine pa se je napotil proti Skuti in Cojzovi koči na Kokrškem sedlu. Ker je bilo vreme sončno smo vsi uživali v razgledih po okoliških vršacih. Nobenemu ni bilo žal naporov in prelitega znoja.

Popoldan se zopet vsi zberemo na Cojzovi koči. Poskrbeli smo za želodce in prenočišče. Nobenih težav, ampak zadovoljstvo zaradi uspešno prehojene poti. Najmlajši Mitja, Irena in Nataša ne kažejo nobenih sledov napora. "Starejši" pa počivamo in si nabiramo novih moči na vzpon na Grintavec vis. 2558 m. Časa je dovolj tudi za nabiranje zdravnih zelišč in občudovanje planinskega cvetja.

Posebne simpatije naše skupine je užival Edi. Ni imel dovolj moči, da bi dohiteval Danija in Zlatka, ki sta z lahkoto osvajala vrhove, zato se je kopal v znoju in jima sledil v spoštovanja vredni razdalji. Ko je povedal, da mu je Dani dal tableto za kondicijo, vendar ni pričakovanega učinka, je bilo na to temo in njegov račun veliko hudomušnih pripomb. Prepričevali smo ga, da je dobil tableto za znojenje namesto za kondicijo, da tableta deluje samo pri hoji navzdol, jemati jo je treba po zdravniškem navodilu in drugo. Seveda ni manjkalo priporočil, kako se pripraviti za pot na Triglav, ki jo še ima v načrtu za letošnje leto.

V soboto smo vstali že ob 5. uri. Ob 6.30 smo se že vzpenjali proti vrhu Grintavca. Ko smo gledali oddaljen in visok vrh nismo verjeli, da se bomo nanj povzpeli že čez dve uri. Malce nas je razočaral ta Grintavec, nič klinov,

Počitek na vrhu Grintavca

nič jeklenih vrvi, ampak sorazmerno položna strmina poraščena s travo po kateri so se pasle ovce. Na vrhu je bil zaradi jasnega vremena lep razgled proti Kočni na katero smo se nameravali povzpeti, vendar smo sklenili, da to storimo ob prvi naslednji priložnosti.

Med potjo nazaj proti Cojzovi koči smo ponovno občudovali planinsko cvetje in ugotavljali imena sosednjih vrhov. V koči smo se za kratek čas ustavili vendar samo toliko, da smo

vzeli opremo, katere nismo nosili na vrh Grintavca in nekaj prigriznili. Po strmi in vijugasti poti smo potem nadaljevali do Kamniške Bistrice in nato z avtobusom preko Ljubljane v Žalec.

Domov smo se vrnili utrujeni, vendar zadovoljni. Ogledali smo si delčke naše ožje domovine, ki je dostopna samo tistim, ki so pripravljene preleteti nekaj znojca. Številka trinajst je bila srečna številka.

M.F.

Pohod po Triglavskem pogorju

Mesec avgust, mesec sonca, višek sezone planinstva.

Štirinajst: sedem naše planinske sekcije, plus veteran, naš upokojenec Srečko, ki smo ga povabili s seboj in šest planincev iz organizacije združenega dela "Sigma" v Žalcu, smo se v nedeljo, dne 7. avgusta vsedli v dva kombija, ki sta odpeljala iz Žalca ob peti uri zjutraj, smer Pokljuka.

Vreme je bilo kujavo, zato tudi mi nismo bili zgovorni, molče smo sedeli in vsak si je mislil svoje, pač pa na vreme, če nam je bo zagodlo, kajti pred dnevi je sneg že pobelil Triglav.

Ob sedem in trideset minut smo drveli po cesti mimo hotela "Ski" proti Konjišnici. Jože vozač prvega kombija in naša bodoča na novo pečena vodička Štefka s planinci iz Sige so peljali pred nami, z Maksom pa smo im sledili v primerni razdalji.

Ko smo prišli do Konjišnice smo se pričeli pripravljati za izstop, toda glej ga vrabca, Jožetu zavore niso delovale, drvel je naravnost proti vrhu Triglava, mi pa za njim, saj smo mislili, da nas bosta pripeljala na sam vrh. Toda na žalost se je pot kmalu zožila, postala je nemogoča in morali smo obrniti in se vrniti do prvega križišča na Konjišnico.

Klavrno razpoloženje se je razblinilo, pričeli smo se zafrkavati in smeh je bil tu in tudi zadovoljstvo.

Maks in Jože sta se poslovila, nam zaželela uspešno in srečno vrnitev, mi pa smo jim dali kot se za planince spodobi šilček kačje sline.

Od sedenja so nam noge utrple, pretegnili smo si jih, nekateri so celo malo pozajtrkovali, korajža se je stopnjevala in odšli smo po lepo speljani gorski poti, ki vodi do Vodnikovega doma na višini 1817 m.

Karavano so sestavljali nežni spol, ki se ni dal močnejšemu: Štefka-vodič, Joži-

ca, Marija, Albina, Mojca, Marija in naši desetletni dvojčici Nuška in Saška in moja malenkost. Močnejši spol pa so zastopali: Srečko, veteran vodič, Milan, Tone, Jože in Stane. Ni kaj, bili smo lepa družčina. Razen štirih, vsi sami triglavski amaterji, ki bi želeli prvič stopiti na sam vrh Triglava.

Vreme se je postopno izboljševalo, tudi sonce je vsakih par minut pokukalo iza oblakov se nam pristrčno nasmehnilo in se zopet skrilo.

Hodili smo v koloni, prvi na čelu je hodil s svojim utečenim korakom Srečko, zmerno, da smo mu lahko vsi sledili, vodnik Štefka pa je skrbela za konec in stopala zadnja.

Prišlo je povelje "počitek", sneli smo si težke nahrbtnike, pod katerim se je valila reka potu in se usedli.

Želodec se mi je pričel oglašati, kar je pomenilo, da moram dati kaj v usta. Hočem odvezati nahrbtnik, pa se mi za hrbtom hudomušno oglasi Jožica: "A ne, ne bo šlo kar tako, najprej iz mojega, nato iz tvojega nahrbtnika, vse kar nosim je težko in je tvoje maslo, kruha nikjer ne dobiš, moramo ga imeti dovolj, maratonik pa je za moč, ko ti poide. In tebi je pričela moč šepati, zato jej in pij iz mojega nahrbtnika, da boš lažje nosila svojega." "Kaj sem hotela, vse to je bilo res moje maslo, ker sem ubogala nasvet Štefke, požirala pa sem jih sama.

Nadaljevali smo pot, vseskozi pa nas je spremljala in nam delala družbo prelepa dolina Voje.

V Vodnikovem domu smo se malo odpočili, kupili razglednice in že je prišel čas odhoda.

Pot do Planike se je vlekla, utrujenost vseh se je stopnjevala. Prišli smo do razpotja, smer Kredarica, smer Planika. Štefka nam je dala na izbiro, večina se je odločila za Planiko in krenili smo.

Zadnji vzpon nam je dal vsem po repu, nas spotil, srajco bi lahko ožela, s težavo smo premagovali zadnje metre, ki so se nam zdeli kot kilometri, še malo, še malo in že smo bili 2408 m visoko.

Koča je bila polna, v kotu smo še našli prostor, stisnili smo se, se okrepčali, utrujenost pa se je počasi izgubljala in vleko nas je naprej, kam? Na Kredarico.

Štefka je ostala na Planiki, da uredi formalnosti za prenočišče, vsi ostali pa smo v spremstvu Srečka krenili proti Kredarici.

Zanimiva pot, sneg na melišču nas je spravil z markirane poti, zato je bila hoja za nas neizkušene del pridobivanja izkušenj. Tu sta se naši dekleti, Nuška in Saška najbolje odrezali.

Pogled s Kredarice proti vrhu Triglava je bil enkratno doživetje. Sonce se je za hip prikazalo izza oblakov, okrog vrha se je podila megla, toda glej, megla izgine, ki se je ves čas poigravala z njim kot otrok z materjo, razkrije vrh Triglava, sonce pa, kot bi hotelo dodati svoj šarm še močnejše zasilje in to lepoto so naše oči zaznale. Bili smo mu čisto blizu, vendar preutrujeni, da bi ga še danes osvojili. Metereolog nam je dal informacijo, da se bliža snežna nevihta, zato smo se takoj odpravili nazaj v Planiko, tokrat po lažji, manj zahtevnejši poti.

Zvečer se nismo dolgo potikali po koči, bili smo izmučeni, zato smo se kmalu odpravili spat, kajti zgodaj zjutraj nas je čakal vzpon na vrh Triglava.

Prebudili smo se zgodaj. Nenavadno zavijanje okrog strehe in šumenje nam je dalo vedeti, da zunaj močno piha in dežuje. Slabo vreme pokvari včerajšnje izvrstno razpoloženje.

Gremo v zajtrkovalnico in čakamo nadaljnjih navodil. Oskrbnica nam je vrh ob tako slabem vremenu odsvetovala, dejala je:

"Počakajte do devete ali desete ure". Srečko pa ne reče drugega kot: "Grdo je ne vem pa kako se bo odločila Štefka. Ko smo bili vsi zbrani, se je Štefka odločila: "Počakajmo do osme ure, če se vreme ne izboljša, gremo proti Doliču in od tam na vrh".

Vreme se ni izboljšalo, zato smo ob osmi uri odšli proti Doliču. Prišlo je, veter je pihal in megla se je podila, bilo je zelo hladno.

Pot do Doliča je bila zanimiva, polna doživetij, klini vrvi, odsekane skale, skratka hoja ob tako lepo speljani gorski skalnati poti enkratna. Na tej poti smo imeli priložnost videti polno raznih gorskih cvetic in med njimi kraljico gora "Planiko".

Po eni in pol uri hoje, smo prišli do Tržaške kočice na Doliču. Spustili smo se na 2151 m nadmorske višine.

Sedeli smo v koči. Diskusija je tekla o vrhu. Večji del družine ni kazala nobenega pravega veselja, vsi so oklevali, razen nekaterih izjem, ki bi najraje kar poleteli na vrh Triglava. V meni je tlela želja po osvojitvi, s pregovarjanjem se je razočaranje stopnjevalo, pri srcu me stiskalo, porajala se me je nervoza, morala sem proč od mize, odšla sem, da odtisnem žig na list za transverzalo.

Ta čas je padla odločitev, ne gremo na vrh, gremo na Prehodavce in od tam do kočice na Sedmih jezerih. Zato ker vreme ni ugodno, vrh je v megli, temperatura je nizka, vrvi in skale so spolzke itd. Tako sta trdila Češka turista, ki sta se pravkar vrnila. Oprtali smo si nahrbtnike in se odpravili proti Prehodovcem. Po dobrih petih minutah hoje, zaustavi Štefka kolono. Jože pa reče "Milan, Mojca, Štefka in jaz smo sklenili, da se vrnemo nazaj in se povzpemo na sam vrh, kdo še gre z nami? Vsi so onemeli, sedaj, ko smo se že tako oddaljili, da se vrnemo, nihče se ni javil. Pogledam Srečka, Albino, Jožico, Toneta, vsi zmajujejo z glavo, takrat se odločim, jaz grem.

Petorica: Štefka, Jože, Mojca, Milan in jaz se vrnemo do Tržaške kočice, tam pustimo nahrbtnike in že smo jo ucvrli proti vrhu.

Pot do melišča je bila lepa, zato smo lahko hitro hodili. Po melišču pa smo šli dva koraka naprej in enega nazaj in že smo stali pred skalnatim predelom na katerem je pisalo "I. plezalna zavarovana pot".

Odločno smo se povzpeli: Najprej Milan, za njim Mojca in Jože, nato jaz in na kraju še Štefka, tako smo hodili ves čas. Občutki so bili prijetni, vrvi niso bile ledene, tudi temperatura se je gibala okrog pet stopinj nad ničlo, bilo je toplo, kaj kot na Doliču. Vreme se je postopoma izboljševalo, tudi sonce je občasno pokukalo, megla se je dvignila in spet spustila, želeli smo si le, da ne bi bilo dežja.

Ko smo se vzpenjali po steni nad Planiko, se je za trenutek megla umaknila in glej, kakšna lepota, objameš jo z očmi in mislijo, toda samo za trenutek, kajti na poti je že naslednji val megle in v trenutku vso to lepoto zakrije.

Med potjo nismo veliko govorili, vsak je po svoje doživljal lepoto vzpona. Zame je bilo to doživetje, ob vsakem koraku drugačen občutek, paziš kako stopaš, kako se primeš klina, vrvi, ne občutiš strahu, ne pomisliš na nevar-

nost, edini cilj, ki ga vidiš pred seboj je pot naprej, ki jo moraš premagati in od katere te ne more nihče zaustaviti, dokler ni dosežen cilj.

Ko smo zagledali vrh in Aljažev stolp je Štefka navdušeno vzkliknila "trinajstič sem na njem". Osvojili smo ga točno ob dvanajsti uri in petinpetdeset minut.

Bila sem umirjena, dosegla sem cilj, po katerem sem hrepenela vsa leta do sedaj. Pri srcu me je stiskalo, oči so se mi same od sebe rosile, morala bi zavrisniti, oddati iz sebe veselje, ki me je ta trenutek vso prevzelo, toda stala sem kot okamenela na vrhu strehe Jugoslavije. Dostojanstveno smo si na višini 2864 m stisnili roke, se poljubili in drug drugemu iskreno čestitali.

Sledil je planinski krst, k sreči je padlo na Mojčino in mojo zadnjico šest krepkih udarcev.

Vračali smo se zadovoljni, srečno prišli do nahrbtnikov, se okrepčali, na mojo srečo prvič iz mojega nahrbtnika, pa ni dosti zaleglo, kajti prestavitev iz nahrtnika v želodec se je samo vreča spremenila, teža pa ostala enaka, ki

Popravek:

V Zadnji številki "Libojskega keramika" so se v članku "Obnova kulturnega doma" vrinile neljube napake, zato vam članek ponovno v celoti objavljamo.

Lahko bi rekli, da je skoraj štiri leta staro načrtovanje obnove kulturnega doma s strani UO DPD Svobode Liboje, ki od leta 1952 skrbi za dom v katerem so bile že mnoge kulturne prireditve, družbenim organizacijam pa služi za razne sestanke in zборе.

Upravni odbor društva je imel prvotno v načrtu večjo razširitev vendar je moral zaradi finančnih težav preusmeriti obnovo zgolj na stranske prostore in ureditev sanitarij. Največje težave so vsekakor bile s stranskimi prostori, kjer je puščala talna voda a skratka ni bilo predpisane izolacije, sama stranišča pa niso zadostila sanitarnim predpisom. Ostrežje prizidka pa je bilo že dotrajano. Vsi ti razlogi so nas silili v obnovo, če želimo, da bo dom še nadalje služil svojemu namenu. Da bi se obnova doma pričela je UO društva imenoval odbor za obnovo dvorane.

V odbor so bili imenovani:

1. Šuler Darko, predsednik
2. Godler Zorka, tajnik
3. Zeme Albina, blagajnik
4. Tilinger Franjo, član
5. Mlinarič Anton, član
6. Šanca Albin, član

me je spočetka ovirala pri hoji.

Pot do Sedmerih jezer se je vlekla, bili smo utrujeni. Za na Prehodavce smo bili pozni, zato smo jo obšli, kajti pozno je že bilo in noč bi nas prehitela. Skupina devetih nas je pri koči že nestrpno pričakovala. Obrazi so se jim razjasnili, ko so nas zagledali. Sprejem je bil veličasten, kot da se vrača Himalajska odprava. Sledile so čestitke, okrepčanje in seveda tudi zdravice.

Naslednje jutro smo se zgodaj odpravili proti koči pod Bogatinom. Vreme se je popolnoma razjasnilo, sonce je tako močno sijalo, da nas je temeljito spotilo.

Od Bogatina smo odšli proti Komni, kjer smo ostali malo dalj časa, pa vendar nisem tudi tokrat utegnila napisati vseh razglednic. Ob enajsti uri smo že hiteli v dolino proti Bohinju, od koder smo z avtobusom odpeljali domov.

To tridnevno potepanje po pogorju Triglava je bilo za nas enkratno doživetje, zato lahko rečem samo tole "Triglav postal si moj drugi dom, nasvidenje prihodnje leto".

Majda Kotnik

7. Jančič Jože, član
8. Oblak Marjan, član
9. Kotar Alojz, član
10. Srebot Feliks, član
11. dipl. ing. Bauer Venceslav, član
12. Čretnik Franc, član
13. Podpečan Ivan, član

Odbor vsekakor ni sprejel lahke naloge, saj je trenutno ob prevzemu dolžnosti razpolagal samo z 2.500.000,— din, ki jih je dala kulturna skupnost Žalec iz naslova samoprispevka občanov.

Iz teh razlogov se je odbor odločil za etapno obnovo, to je v 3. fazah, saj predračun znaša v celoti 7.500.000,— din.

Prva skrb je bila brezdvomno zbiranje finančnih sredstev, a žal nismo povsem uspeli. Največja zahvala gre kolektivu Keramične, ki je prispeval 1.000.000,— din. Prav tako nista bila gluha sosedna kolektiva, ki sta nam prispevala v naravi cca 350.000,— din.

Vsem se iskreno zahvaljujemo.

Trenutna sredstva so nam zagotovila pričetek obnove t.j. I. faze, ki jo izvaja obrtno podjetje "Remont" iz Celja, ki je bil najboljši ponudnik.

Odbor se je tudi lotil akcije nabiranja lesa pri kmetovalcih. Uspeli smo nabrati cca 30 m³ hlodovine, kar bo zadostovalo za ostrežje prizidka.

Da bi dali pobudo za udarniško delo

